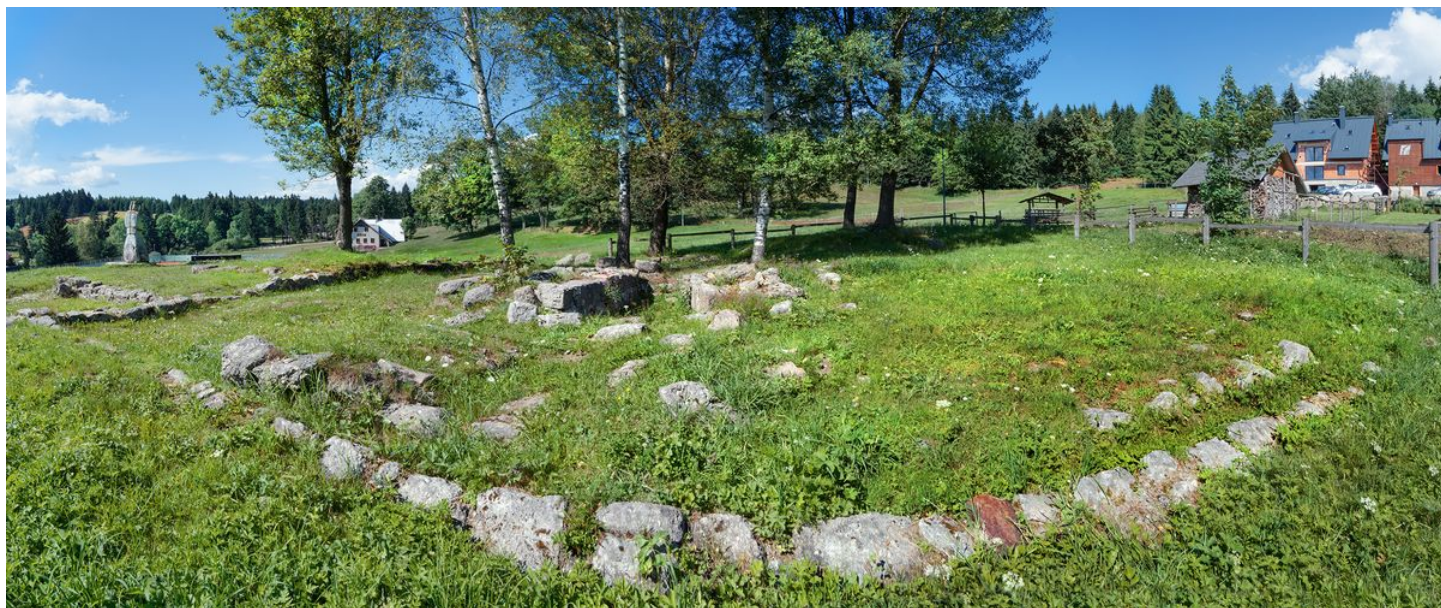

Bedřichov u Jablonce nad Nisou, okr. Jablonec nad Nisou, Liberecký kraj

Novověká sklářská huť

(17.–19. stol.)

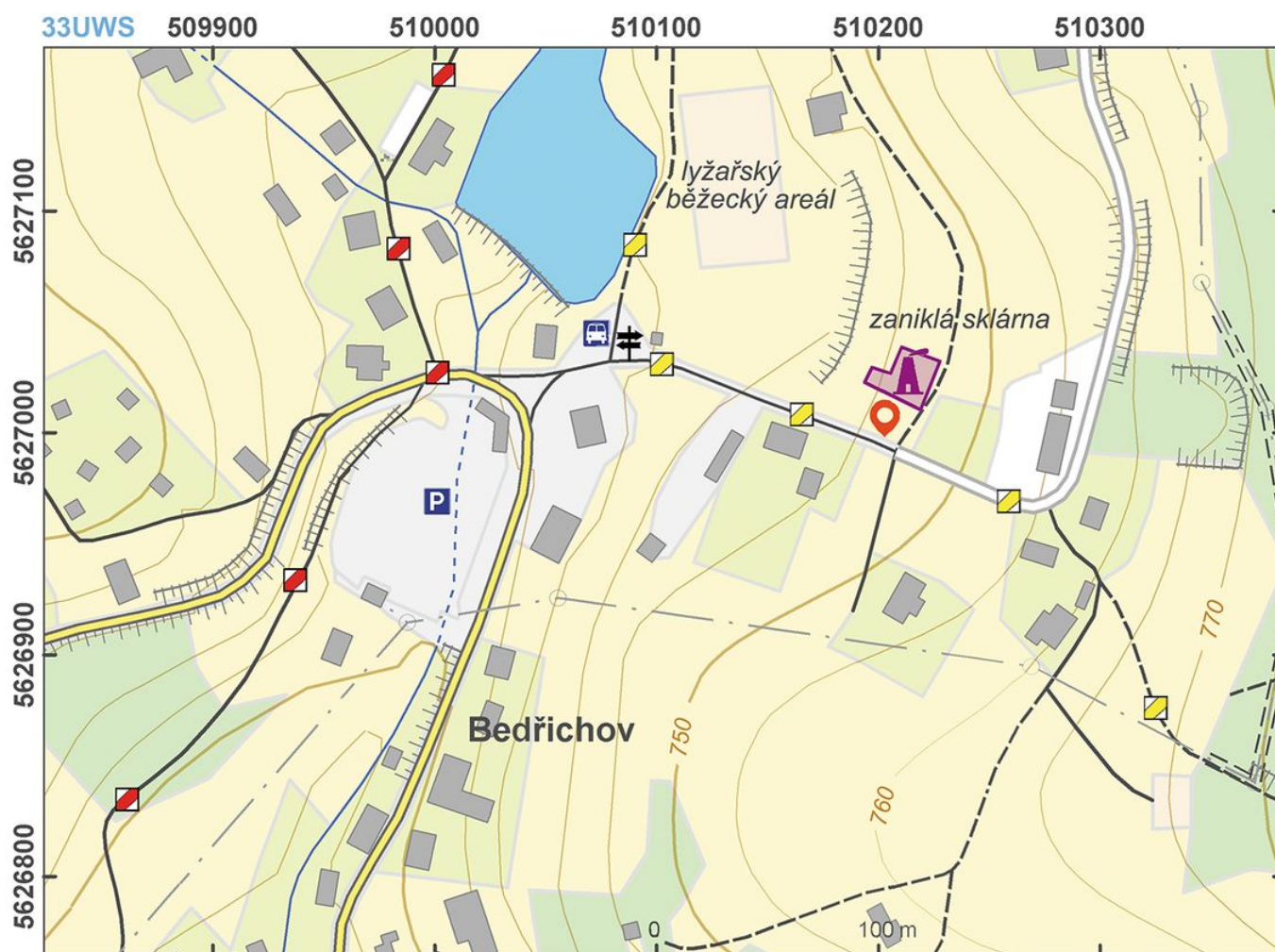

Jedna z nejstarších a nejdéle působících skláren v Jizerských horách byla založena již r. 1598. V době svého vrcholu zahrnovala sklářská huť kromě sklárny i mlýn, stoupu a obytný dům sklářského mistra. Výroba však začala ve druhé polovině 18. století postupně upadat, až na počátku následujícího století zcela zanikla. Archeologické výzkumy, probíhající na lokalitě od 70. let 20. století, odhalily nejen základy některých součástí sklářského provozu, jako např. centrální tavicí pec a dalších technologických provozů, ale i různorodou skupinu sklářských polotovarů (nádoby různých tvarů a velikostí, kalamáře, závěsky apod.), odpadu, nářadí (železné nože, nůžky a kleště) a předmětů dokreslujících běžný život sklářů (přezky, mince).

Literatura: Stará a kol. 2002.

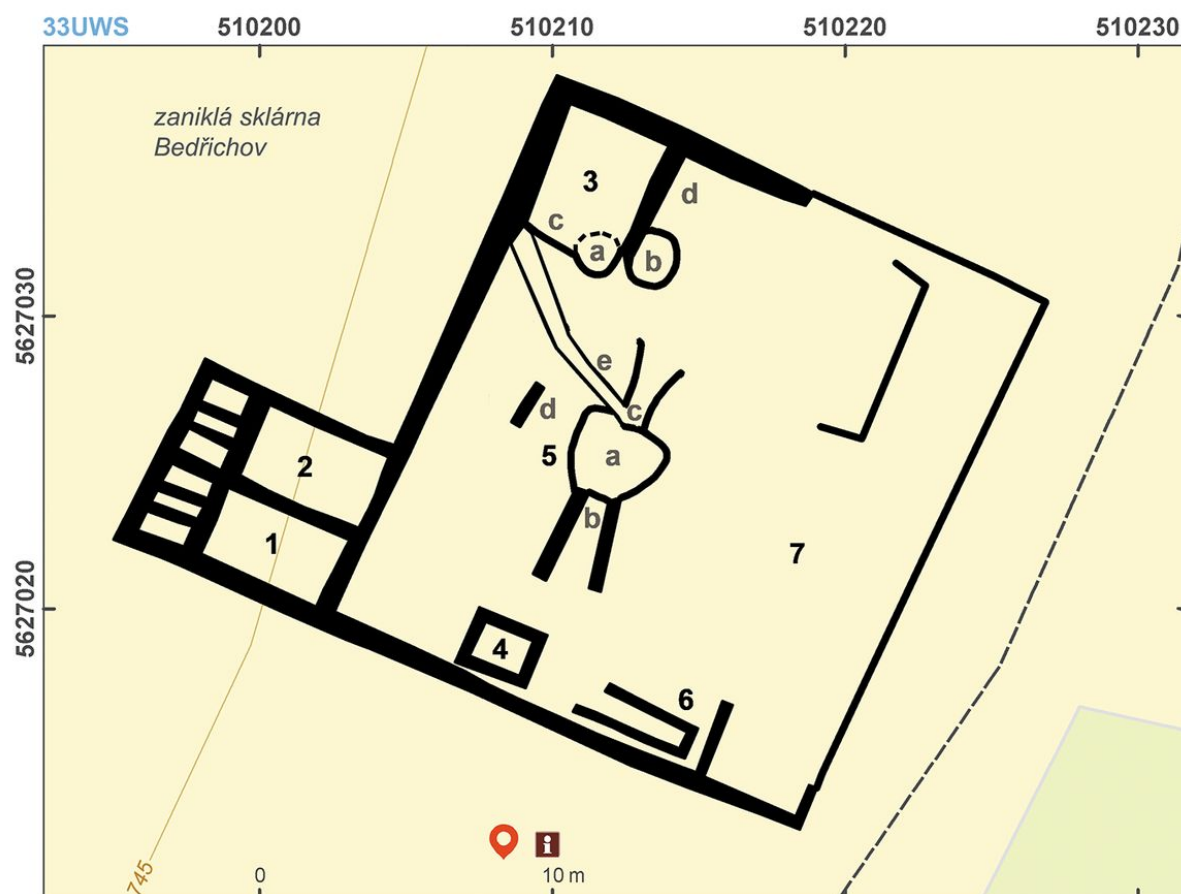
Navigační bod: N 50°47'41.14", E 15°08'41.42" (u lokality).

Vysvětlivky k mapám: 1–2 – pomocné pece (po r. 1711); 3a–c – pec na temperování sklářských pánví a žáruvzdorných pomůcek; 3d – pomocná pec; 4 – pravděpodobná další pomocná pec; 5a – pozůstatky hlavní pece s chladicí a tavicí částí; 5b – tzv. šír (zadní topeniště); 5c – tzv. šířloch (přední topeniště); 5d – základy pracovního pódia (tzv. verštat); 5e – kamenný kanál na přívod vzduchu; 6 – základy kamenného pódia; 7 – vchod do sklářské haly.

Přístupová mapa.

Podle Kuna a kol. 2014.

Plán lokality.

Podle Kuna a kol. 2014.

Základy vedlejších pomocných pecí sklárny.

Foto J. Mařík, 2014.

Centrální tavicí pec od jihu.

Foto J. Mařík, 2014.

Celkový pohled na lokalitu od východu.

Foto Z. Kačerová, 2014.